

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη λήψη ορισμένων μέτρων κατά των χωρών οι οποίες επιτρέπουν τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας, με στόχο τη διατήρηση των ιχθυαποθεμάτων»

[COM(2011) 888 τελικό — 2011/0439 (COD)]

(2012/C 229/21)

Εισηγητής: ο κ. **Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE**

Στις 17 Ιανουαρίου 2012 και στις 19 Ιανουαρίου 2012, αντίστοιχα, και σύμφωνα με το άρθρο 43 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφάσισαν να ζητήσουν τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής σχετικά με την

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη λήψη ορισμένων μέτρων κατά των χωρών οι οποίες επιτρέπουν τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας, με στόχο τη διατήρηση των ιχθυαποθεμάτων

COM(2011) 888 τελικό — 2011/0439 (COD).

Το ειδικευμένο τμήμα «Γεωργία, αγροτική ανάπτυξη, περιβάλλον», στο οποίο ανατέθηκαν οι σχετικές προπαρασκευαστικές εργασίες, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 11 Μαΐου 2012.

Κατά τη 481η σύνοδο ολομέλειας της 23ης και 24ης Μαΐου 2012 (συνεδρίαση της 23 Μαΐου 2012), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 149 ψήφους υπέρ και 11 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Συμπεράσματα

1.1 Η ΕΟΚΕ εκφράζει την πλήρη συμφωνία της με την πρόταση κανονισμού, συγχαίροντας παράλληλα την Επιτροπή για την απόφασή της να την υποβάλει και καλώντας την να μεριμνήσει για την αυστηρή εφαρμογή της.

1.2 Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι ορίζονται με σαφήνεια οι χώρες που επιτρέπουν τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας. Εντούτοις, εκτιμά ότι η προϋπόθεση που διατυπώνεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) δεύτερη περίπτωση θα έπρεπε να αναφέρει: «...οδηγούν σε αλιευτικές δραστηριότητες οι οποίες μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα να φτάσει το απόθεμα σε επίπεδα χαμηλότερα από τα επίπεδα που θα του επέτρεπαν να παραγάγει τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση ή **το εμποδίζουν να φτάσει σε αυτά τα επίπεδα ...**».

2. Ιστορικό

2.1 Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας της 10ης Δεκεμβρίου 1982 (UNCLOS) και η συμφωνία για την εφαρμογή των διατάξεων της UNCLOS όσον αφορά τη διατήρηση και διαχείριση των αλληλοεπικαλυπτόμενων και των άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων της 4ης Αυγούστου 1995, γνωστή και ως «συμφωνία του ΟΗΕ για τα αποθέματα ιχθύων», απαιτούν τη συνεργασία όλων των χωρών οι στόλοι των οποίων αλιεύουν το εν λόγω απόθεμα.

2.2 Η εν λόγω συνεργασία μπορεί να επιτευχθεί στο πλαίσιο περιφερειακών οργανώσεων διαχείρισης της αλιείας (ΠΟΔΑ).

2.3 Σε περιπτώσεις στις οποίες οι ΠΟΔΑ δεν είναι αρμόδιες για τα προαναφερθέντα αποθέματα, η εν λόγω συνεργασία μπορεί να επιτευχθεί μέσω ειδικών ρυθμίσεων μεταξύ των χωρών που έχουν ενδιαφέρον για τον εν λόγω τύπο αλιείας.

3. Εισαγωγή

3.1 Η πρόταση κανονισμού αφορά τις τρίτες χώρες οι οποίες, με ενδιαφέρον για δεδομένο τύπο αλιείας στο πλαίσιο του οποίου αλιεύονται αποθέματα κοινού ενδιαφέροντος για την εν λόγω

χώρα και για την Ένωση, διεξάγουν αλιευτικές δραστηριότητες οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα του αποθέματος και δεν συνεργάζονται με την Ένωση για τη διαχείρισή του, δίχως να λαμβάνουν δεόντως υπόψη υφιστάμενες αλιευτικές πρακτικές και δικαιώματα, τα καθήκοντα και τα συμφέροντα άλλων χωρών και εκείνων της Ένωσης.

3.2 Η πρόταση κανονισμού ορίζει τα ειδικά μέτρα που θα εγκρίνει η Ένωση για την προώθηση της συμβολής των εν λόγω χωρών στη διατήρηση των αποθεμάτων.

3.3 Προβλέπεται το πλαίσιο για την έγκριση αυτών των μέτρων με στόχο την εξασφάλιση μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας των ιχθυαποθεμάτων κοινού ενδιαφέροντος για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για τις εν λόγω τρίτες χώρες.

3.4 Για την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων, η πρόταση καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μια χώρα θα θεωρείται ότι επιτρέπει τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας, το δικαίωμα να εκφράζει τις παρατηρήσεις της και την ευκαιρία να εγκρίνει διορθωτικά μέτρα, αξιολόγηση των περιβαλλοντικών, εμπορικών, οικονομικών και κοινωνικών επιπτώσεων των εν λόγω μέτρων πριν από την έγκρισή τους, καθώς και την ταχεία παύση ισχύος τους, όταν η εν λόγω χώρα εγκρίνει τα απαραίτητα μέτρα τα οποία θα συμβάλουν στη διατήρηση του αποθέματος κοινού ενδιαφέροντος.

3.5 Δεδομένου ότι η ΕΕ αποτελεί κερδοφόρα αγορά προορισμού για τα αλιευτικά προϊόντα, έχει ιδιαίτερη ευθύνη να εξασφαλίσει ότι τηρείται η προαναφερόμενη υποχρέωση συνεργασίας με αυτές τις χώρες· συνεπώς, η πρόταση κανονισμού θεσπίζει ταχεία και αποτελεσματικά εμπορικά μέτρα κατά των κρατών τα οποία ευθύνονται για μέτρα και πρακτικές που οδηγούν σε υπερεκμετάλλευση των ιχθυαποθεμάτων.

3.6 Για τον σκοπό αυτό, προτείνει την απαγόρευση τόσο των εισαγωγών αλιευτικών προϊόντων τα οποία έχουν αλιευθεί από σκάφη που αλιεύουν από απόθεμα κοινού ενδιαφέροντος υπό την ευθύνη της χώρας η οποία επιτρέπει τη διεξαγωγή μη βιώσιμης

αλιείας όσο και της παροχής υπηρεσιών λιμένα στα εν λόγω σκάφη, εκτός από περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης. Επίσης προτείνει την απαγόρευση της χρήσης αλιευτικών σκαφών ή αλιευτικού εξοπλισμού της Ένωσης για την αλιεία αποθέματος κοινού ενδιαφέροντος υπό την ευθύνη της χώρας που επιτρέπει τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας.

3.7 Η πρόταση καθορίζει το είδος των μέτρων που μπορούν να λαμβάνονται και θεσπίζει τις γενικές προϋποθέσεις για την έγκριση των εν λόγω μέτρων, ώστε αυτές να βασίζονται σε αντικειμενικά, αποδοτικά ως προς το κόστος και συμβατά με τη διεθνή νομοθεσία κριτήρια, ειδικότερα με τη συμφωνία για τη θέσπιση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

3.8 Επιπλέον, για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική και συγκροτημένη δράση της Ένωσης, λαμβάνει υπόψη τα μέτρα που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 της 29ης Σεπτεμβρίου 2008 περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας.

3.9 Τέλος, προκειμένου να διασφαλισθούν ενιαίοι όροι εφαρμογής του κανονισμού, η Επιτροπή κρίνει ότι θα πρέπει να της εκχωρηθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες, οι οποίες πρέπει να ασκούνται μέσω εκτελεστικών πράξεων που θα προβλέπουν διαδικασία εξέτασης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή.

3.10 Για λόγους επείγουσας ανάγκης, οι αποφάσεις που αφορούν την παύση ισχύος ή μη των μέτρων εγκρίνονται ως εκτελεστικές πράξεις άμεσης εφαρμογής, επίσης σύμφωνα με τον προαναφερθέντα κανονισμό σχετικά με τους ελέγχους.

3.11 Η ΕΟΚΕ εκφράζει την απόλυτη συμφωνία της με τα μέτρα δράσης που περιέχει η πρόταση κανονισμού.

4. Ανάλυση της πρότασης και παρατηρήσεις της ΕΟΚΕ

4.1 Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

4.1.1 Η πρόταση κανονισμού προβλέπει το πλαίσιο για την έγκριση ορισμένων μέτρων όσον αφορά δραστηριότητες και πολιτικές τρίτων χωρών που συνδέονται με την αλιεία με στόχο την εξασφάλιση μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας των ιχθυαποθεμάτων κοινού ενδιαφέροντος τόσο για την Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και για τις εν λόγω τρίτες χώρες.

4.1.2 Επομένως, αφορά, σύμφωνα και με την UNCLOS, κάθε ιχθυαπόθεμα του οποίου η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα είναι κοινού ενδιαφέροντος για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις εν λόγω τρίτες χώρες και του οποίου η διαχείριση εξασφαλίζεται από την κοινή τους δράση.

4.1.3 Τα μέτρα που εγκρίνονται δυνάμει της πρότασης κανονισμού δύνανται να εφαρμόζονται σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες απαιτείται η συνεργασία με την Ένωση για την από κοινού διαχείριση των αποθεμάτων κοινού ενδιαφέροντος, μεταξύ άλλων στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η εν λόγω συνεργασία πραγματοποιείται στο πλαίσιο ΠΟΔΑ ή παρόμοιου φορέα.

4.2 Χώρες που επιτρέπουν τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας

4.2.1 Μια τρίτη χώρα μπορεί να θεωρηθεί ως χώρα που επιτρέπει τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας σε περίπτωση που:

4.2.1.1 δεν συνεργάζεται με την Ένωση στη διαχείριση ενός αποθέματος κοινού ενδιαφέροντος σε πλήρη συμφωνία με τις διατάξεις της UNCLOS που αναφέρονται στο σημείο 2.1 του παρόντος σχεδίου γνωμοδότησης, και

4.2.1.2 δεν έχει εγκρίνει κανένα μέτρο με στόχο τη διαχείριση της αλιείας, ή

4.2.1.3 έχει εγκρίνει τέτοιου είδους μέτρα δίχως όμως να λαμβάνει δεόντως υπόψη τα δικαιώματα, τα συμφέροντα και τα καθήκοντα των άλλων χωρών, περιλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ τα εν λόγω μέτρα διαχείρισης της αλιείας οδηγούν σε αλιευτικές δραστηριότητες οι οποίες μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα να φτάσει το απόθεμα σε επίπεδα χαμηλότερα από τα επίπεδα που θα του επέτρεπαν να παραγάγει τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση, όταν εξετάζονται σε συνδυασμό με μέτρα που λαμβάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση είτε μεμονωμένα είτε σε συνεργασία με άλλες χώρες.

4.2.1.4 Τα επίπεδα αποθέματος από τα οποία μπορεί να προκύψει η μέγιστη βιώσιμη απόδοση θα καθορίζονται με βάση τις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις.

4.2.2 Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι ορίζονται με σαφήνεια οι χώρες που επιτρέπουν τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας. Εντούτοις, εκτιμά ότι η προϋπόθεση που διατυπώνεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) δεύτερη περίπτωση θα έπρεπε να αναφέρει: «...οδηγούν σε αλιευτικές δραστηριότητες οι οποίες μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα να φτάσει το απόθεμα σε επίπεδα χαμηλότερα από τα επίπεδα που θα του επέτρεπαν να παραγάγει τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση ή το εμποδίζουν να φτάσει σε αυτά τα επίπεδα ...».

4.3 Μέτρα τα οποία δύνανται να εγκρίνονται κατά των χωρών που επιτρέπουν τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας

4.3.1 Η Επιτροπή δύναται να εγκρίνει, με εκτελεστικές πράξεις, τα παρακάτω μέτρα κατά των χωρών που επιτρέπουν τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας:

4.3.1.1 να προσδιορίζει τις χώρες που επιτρέπουν τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας·

4.3.1.2 να προσδιορίζει, όπου αυτό απαιτείται, τα συγκεκριμένα σκάφη ή στόλους κατά των οποίων θα εφαρμόζονται ορισμένα μέτρα·

4.3.1.3 να επιβάλει ποσοτικούς περιορισμούς στις εισαγωγές στην Ένωση ιχθίων και αλιευτικών προϊόντων τα οποία περιέχουν ή έχουν παραχθεί με βάση τα εν λόγω είδη ιχθίων, που προέρχονται

από το απόθεμα κοινού ενδιαφέροντος το οποίο έχει αλιευθεί υπό τον έλεγχο της χώρας η οποία επιτρέπει τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας· η εν λόγω απαγόρευση αφορά επίσης τις εισαγωγές στην Ένωση, από οποιαδήποτε άλλη χώρα, ιχθύων ή αλιευτικών προϊόντων που έχουν παραχθεί με βάση τα εν λόγω είδη ιχθύων που προέρχονται από το απόθεμα κοινού ενδιαφέροντος·

4.3.1.4 να επιβάλλει ποσοτικούς περιορισμούς στις εισαγωγές στην Ένωση ιχθύων οιασδήποτε συναφών ειδών και αλιευτικών προϊόντων τα οποία περιέχουν ή έχουν παραχθεί με βάση τα εν λόγω είδη ιχθύων, εφόσον έχουν αλιευθεί υπό τις συνθήκες που ορίζονται στο προηγούμενο σημείο· επίσης, η απαγόρευση εισαγωγής των συναφών ειδών, τα οποία έχουν αλιευθεί κατά τη διεξαγωγή αλιείας κοινού ενδιαφέροντος από τη χώρα που επιτρέπει τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας, επεκτείνεται σε οιαδήποτε άλλη χώρα·

4.3.1.5 να επιβάλλει περιορισμούς ως προς τη χρήση των λιμνών της Ένωσης σε σκάφη τα οποία φέρουν τη σημαία της χώρας που επιτρέπει τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας, τα οποία αλιεύουν από το απόθεμα κοινού ενδιαφέροντος και σε σκάφη τα οποία μεταφέρουν ιχθύες και αλιευτικά προϊόντα που προέρχονται από το απόθεμα κοινού ενδιαφέροντος που έχουν αλιευθεί είτε από σκάφη που φέρουν τη σημαία της χώρας που επιτρέπει τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας είτε από σκάφη που διαθέτουν άδεια αλιείας από αυτή ενώ φέρουν σημαία άλλου κράτους· οι εν λόγω περιορισμοί δεν ισχύουν σε περιπτώσεις ανωτέρας βίας ή κινδύνου, σύμφωνα με τις συναφείς διατάξεις της UNCLOS, και μόνο όσον αφορά τις υπηρεσίες που είναι απολύτως αναγκαίες για την αντιμετώπιση των καταστάσεων αυτών·

4.3.1.6 να απαγορεύει σε οικονομικούς φορείς της Ένωσης την αγορά οιασδήποτε αλιευτικού σκάφους που φέρει τη σημαία χωρών οι οποίες επιτρέπουν τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας·

4.3.1.7 να απαγορεύει τη μεταγραφή αλιευτικού σκάφους της Ένωσης σε νηολόγια χωρών οι οποίες επιτρέπουν τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας·

4.3.1.8 να απαγορεύει στα κράτη μέλη να επιτρέπουν τη σύναψη συμφωνιών ναύλωσης με οικονομικούς φορείς από χώρες οι οποίες επιτρέπουν τη μη βιώσιμη αλιεία·

4.3.1.9 να απαγορεύει την εξαγωγή σε χώρες οι οποίες επιτρέπουν τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία κράτους μέλους ή αλιευτικού εξοπλισμού και προμηθειών που απαιτούνται για την αλιεία από το απόθεμα κοινού ενδιαφέροντος·

4.3.1.10 να απαγορεύει τη σύναψη ιδιωτικών εμπορικών διευθετήσεων μεταξύ υπηκόων κράτους μέλους και χωρών που επιτρέπουν τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας προκειμένου αλιευτικό σκάφος που φέρει τη σημαία του εν λόγω κράτους μέλους να χρησιμοποιήσει τις αλιευτικές δυνατότητες των εν λόγω χωρών, και

4.3.1.11 να απαγορεύει τις κοινές αλιευτικές δραστηριότητες αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία κράτους μέλους και αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία χώρας η οποία επιτρέπει τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας.

4.3.2 Η ΕΟΚΕ εκτιμά ότι το σύνολο των εν λόγω μέτρων θα πρέπει να κάνει τις χώρες που επιτρέπουν τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας να παύσουν να την επιτρέπουν. Επίσης, εκτιμά ότι αυτά είναι τα πιο αποτελεσματικά μέτρα που μπορεί να εγκρίνει η Ένωση. Ως

εκ τούτου, παρότι συγχαίρει την Επιτροπή για την απόφασή της να υποβάλει την εν λόγω πρόταση κανονισμού που διευρύνει και αναπτύσσει τα μέτρα που προβλέπονται στον κανονισμό κατά της παράνομης αλιείας, εντούτοις την καλεί να μεριμνήσει για την αυστηρή εφαρμογή αυτού του κανονισμού, παροτρύνοντάς την να τον εφαρμόσει ασκώντας τον διεξοδικότερο δυνατό έλεγχο και προειδοποιώντας την ότι, μολονότι ενδέχεται να υποβληθούν προσφυγές στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, η ίδια δεν θα πρέπει να αμφισβητήσει τη σκοπιμότητα της εφαρμογής του, καθώς μόνο έτσι θα εξασφαλιστεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα των ιχθυαποθεμάτων κοινού ενδιαφέροντος για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις τρίτες χώρες.

4.4 Γενικές προϋποθέσεις όσον αφορά τα μέτρα τα οποία εγκρίνονται δυνάμει της πρότασης κανονισμού

4.4.1 Οι γενικές προϋποθέσεις είναι οι εξής:

4.4.1.1 τα μέτρα τα οποία εγκρίνονται να συνδέονται πάντοτε με τη διατήρηση του αποθέματος κοινού ενδιαφέροντος και να καθίστανται αποτελεσματικά σε συνδυασμό με περιορισμούς της αλιείας από σκάφη της Ένωσης ή με περιορισμούς της παραγωγής ή της κατανάλωσης εντός της Ένωσης των ιχθύων και των αλιευτικών προϊόντων που περιέχουν ή έχουν παραχθεί με βάση τους εν λόγω ιχθύες που προέρχονται από τα είδη για τα οποία εγκρίθηκαν τα μέτρα δυνάμει της πρότασης κανονισμού· οι εν λόγω περιορισμοί, στην περίπτωση των συναφών ειδών, δύνανται να εφαρμόζονται όταν αυτά έχουν αλιευθεί κατά τη διεξαγωγή τύπων αλιείας οι οποίοι προέρχονται από το απόθεμα κοινού ενδιαφέροντος·

4.4.1.2 τα μέτρα που εγκρίνονται πρέπει να είναι συμβατά με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από διεθνείς συμφωνίες των οποίων η Ένωση αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος και με οιασδήποτε άλλους συναφείς κανονισμούς διεθνούς δικαίου·

4.4.1.3 τα μέτρα που εγκρίνονται να λαμβάνουν υπόψη τα μέτρα τα οποία έχουν ήδη ληφθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 σχετικά με την παράνομη αλιεία·

4.4.1.4 τα μέτρα που εγκρίνονται να μην εισάγουν διακρίσεις μεταξύ χωρών στις οποίες επικρατούν οι ίδιες συνθήκες και τα εν λόγω μέτρα να μη συνιστούν συγκεκαλυμμένο περιορισμό του διεθνούς εμπορίου, και

4.4.1.5 κατά την έγκριση των μέτρων η Επιτροπή να αξιολογεί τις περιβαλλοντικές, εμπορικές, οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις τους.

4.4.1.6 Τα μέτρα που εγκρίνονται θα πρέπει να προβλέπουν κατάλληλο σύστημα για την επιβολή τους από τις αρμόδιες αρχές.

4.4.2 Η ΕΟΚΕ θεωρεί εύλογες τις εν λόγω προϋποθέσεις και ως εκ τούτου εκφράζει τη συμφωνία της.

4.5 Προϋποθέσεις πριν από την έγκριση μέτρων

4.5.1 Όταν κρίνεται σκόπιμη η έγκριση μέτρων όπως προβλέπεται από την πρόταση κανονισμού, η Επιτροπή κοινοποιεί την πρόθεσή της αυτή στην οικεία χώρα, την ενημερώνει σχετικά με τους λόγους και της περιγράφει τα πιθανά μέτρα που μπορεί να ληφθούν

κατά αυτής σύμφωνα με τον κανονισμό, ενημερώνοντάς την παράλληλα ότι, πριν από την επιβολή των μέτρων, η ίδια διαθέτει εύλογο περιθώριο να απαντήσει γραπτώς στην κοινοποίηση και να επανορθώσει την κατάσταση.

4.6 Χρονικό διάστημα εφαρμογής των μέτρων

4.6.1 Τα μέτρα τα οποία εγκρίνονται παύουν να ισχύουν εφόσον η χώρα η οποία επιτρέπει τη διεξαγωγή μη βιώσιμης αλιείας εγκρίνει διορθωτικά μέτρα τα οποία έχουν συμφωνηθεί στο πλαίσιο διαβουλεύσεων με την Ένωση και, όπου αυτό ισχύει, με άλλες οικείες χώρες ή δεν υπονομεύουν τις επιπτώσεις των μέτρων που έχουν ληφθεί από την ΕΕ είτε μεμονωμένα είτε σε συνεργασία με άλλες χώρες για τη διατήρηση των οικείων αποθεμάτων.

4.6.2 Η Επιτροπή, μέσω εκτελεστικών πράξεων, καθορίζει εάν έχουν τηρηθεί οι προϋποθέσεις οι οποίες έχουν συμφωνηθεί προη-

γουμένως με την οικεία χώρα και αποφασίζει την παύση των μέτρων που έχουν εγκριθεί.

4.6.3 Σε δεόντως δικαιολογημένες περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης που οφείλεται σε απρόβλεπτη οικονομική ή κοινωνική αναταραχή, η Επιτροπή εγκρίνει εκτελεστικές πράξεις που έχουν άμεση εφαρμογή ώστε να αποφασίσει για το εάν τα μέτρα τα οποία έχουν εγκριθεί παύουν να ισχύουν.

4.6.4 Για την ορθή εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή, όπως ορίζει ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη.

4.6.5 Η ΕΟΚΕ εγκρίνει τον προβλεπόμενο τρόπο παύσης ισχύος των μέτρων που έχουν εγκριθεί και θεωρεί εύλογη την άμεση εφαρμογή του για λόγους επείγουσας ανάγκης, κυρίως όσον αφορά αναπτυσσόμενες χώρες.

Βρυξέλλες, 23 Μαΐου 2012.

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Staffan NILSSON